

Χτίζω ένα φωτισμένο σπίτι και μέσα σ' αυτό κατοικώ.

Mario Eugster

Γειά σας φίλοι,

Ένα πολύ θερμό καλωσόρισμα σε όλους εσάς, στη Βιβλιοθήκη του Lucis Trust και διαδικτυακά, σε αυτόν τον Διαλογισμό της Πανσελήνου στο ζώδιο του Καρκίνου. Στο τρέχον δεύτερο εξάμηνο του 2025 εργαζόμαστε σε μια ιδιαίτερα ενεργοποιημένη ατμόσφαιρα μετά τα Τρία Πνευματικά Φεστιβάλ. Έχουμε το ευτυχές καθήκον να φέρουμε σε ζωντανή έκφραση τις πνευματικές δυναμικότητες που δέχτηκε η ανθρωπότητα κατά τη διάρκεια του Πάσχα, του Βεσάκ και της Εορτής του Χριστού και να αξιοποιήσουμε τις ομαδικές σκεπτομορφές που δημιουργήθηκαν στις Συνδιασκέψεις της Σχολής Αρκέην. Τα τρία μεγάλα Φεστιβάλ είναι σημεία εντονότατης πνευματικής συγκέντρωσης, κατά τη διάρκεια των οποίων η Πνευματική Ιεραρχία εργάζεται στο ύψιστο σημείο έντασης προκειμένου να προικίσει την ανθρωπότητα με τους απαραίτητους πνευματικούς πόρους για να εξελιχθεί και να θέσει τα ενεργειακά θεμέλια για τον νέο πολιτισμό. Ας προχωρήσουμε ως όμιλος μέσα στο ρέον Φως που κυλάει μέσα από τις ανοιχτές πύλες μεταξύ των πλανητικών κέντρων, κατ' αντιστοιχία –στο φυσικό πεδίο– με την άμεση και ανεμπόδιση ευθυγράμμιση μεταξύ Γης και Ήλιου την ώρα της Πανσελήνου.

Οι ενέργειες που σχετίζονται με κάθε ζώδιο έχουν μεταξύ τους μια ζωντανή και δυναμική σχέση. Κάθε Πανσελήνος, λοιπόν, ενώ καθορίζεται από μια συγκεκριμένη ενέργεια, χαρακτηρίζεται επίσης μοναδικά από τα προηγούμενα και τα επόμενα ζώδια και από την επίδραση του ευρύτερου αστρολογικού πλαισίου και των αστερισμών. Στον ομαδικό μας διαλογισμό, σήμερα, εργαζόμαστε κάτω από την επιρροή του Καρκίνου με τον βασικό τόνο: «Χτίζω ένα φωτισμένο σπίτι και μέσα σ' αυτό κατοικώ».

Ο Οιβετανός μάς υπενθυμίζει ότι ο Καρκίνος είναι η μία από τις δύο πύλες του ζωδιακού και ειδικότερα η πύλη που οδηγεί στην εκδήλωση της μορφής και «σχετίζεται με την υλική φύση, τη μητέρα των μορφών» ενώ η δεύτερη πύλη στον Αιγόκερω σχετίζεται με το «Πνεύμα ή τον Πατέρα όλων όσων ΕΙΝΑΙ» (ΕΑ, σελ. 312). Έτσι, τα δύο ζώδια που σχετίζονται με την πατρική και τη μητρική όψη της Θεότητας σχετίζονται επίσης με το αρχετυπικό Θείο Θήλυ και το Θείο Άρρεν.

Το ζώδιο του Καρκίνου, το οποίο επίσης κυβερνά την ενσάρκωση και την επαναγέννηση, συνδυάζεται συχνά με ένα εδάφιο της Γένεσης (1:2). Στη Βίβλο της Πεσίτα (Peshitta Bible), που μεταφράστηκε από τα αραμαϊκά, αναφέρεται:

*«Η Γη ήταν έρημη και ασχημάτιστη· ήταν σκοτάδι πάνω από την άβυσσο και πάνω στα ύδατα έπνεε Πνεύμα Θεού».*¹

Ο Θιβετανός μάς υπενθυμίζει ότι τα βαθιά μυστήρια της Θείας Δημιουργίας που υπονοούνται εδώ βρίσκονται πολύ πέρα από το πεδίο αντίληψης των περισσότερων από εμάς, με κάποια κατανόηση να ανατέλλει μόνο μετά την τρίτη μύηση. Παρ' όλα αυτά, χρησιμοποιώντας τη δημιουργική μας φαντασία μπορούμε να προσεγγίσουμε αυτά τα μυστήρια με ταπεινότητα και να μοιραστούμε ενοράσεις που στηρίζουν το έργο και την υπηρεσία μας. Το εσωτερικό έργο δημιουργεί γέφυρες μεταξύ του κατώτερου και του ανώτερου νου και καλλιεργεί την διερευνητική αντίληψη με μια αγαπητική καρδιά. Μια τέτοια προσέγγιση είναι πολύ αναγκαία σήμερα για να αντισταθμίσει μια καθαρά υλιστική επιστημονική νοοτροπία. Υπό το πρίσμα της ραγδαίας και δυναμικής τεχνολογικής ανάπτυξης, η αφύπνιση του κέντρου καρδιάς μέσα στην ανθρωπότητα είναι πλέον ζωτικής σημασίας, προκειμένου να διασφαλιστεί η προστασία από την κακή χρήση και τον εγκλωβισμό στη φυλακή του κατώτερου συγκεκριμένου νου, που έχει ως αποτέλεσμα το κλείσιμο της καρδιάς. Οι ενέργειες του Καρκίνου μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως αντίδοτο σε μια τέτοια φυλάκιση στον υλισμό. Όσοι βρίσκονται στην πνευματική ατραπό έχουν τα μέσα και την ευθύνη να αναπτύξουν και να μοιραστούν την εφαρμογή της εσωτερικής ζώσας τεχνολογίας της Ψυχής, που βασίζεται σε μια ανοιχτή καρδιά και έναν φωτισμένο νου, αλλά και να χρησιμοποιήσουν τη δημιουργική φαντασία, την ενόραση και τη διάνοια.

Αυτό εξέφρασε ο Άλμπερτ Αϊνστάιν, καταδεικνύοντας μια έντονη ηθική ποιότητα καρδιάς και διατυπώνοντας τον κομβικό ρόλο της φαντασίας και της ενόρασης στην επιστημονική εργασία, όταν -ως γνωστό- είπε:

*«Η φαντασία είναι πιο σημαντική από τη γνώση. Διότι η γνώση είναι περιορισμένη, ενώ η φαντασία αγκαλιάζει ολόκληρο τον κόσμο, προάγοντας την πρόοδο και γεννώντας την εξέλιξη».*²

Ας κάνουμε για λίγο μια παύση και ας αφιερώσουμε τις διάνοιες και τις καρδιές μας στην κατασκευή του «φωτισμένου οίκου», εκφέροντας στη συνέχεια όλοι μαζί το *Μάντραμ του Φωτός*:

*Φτάνουμε στο φως και το φέρνουμε κάτω
Για να ικανοποιήσει την ανάγκη.*

*Φτάνουμε στον σιωπηλό Τόπο και φέρνουμε
από εκεί το δώρο της κατανόησης.*

*Έτσι με το φως εργαζόμαστε και
μετατρέπουμε το σκοτάδι σε μέρα.*

ΟΜ

Σχετικά με το θέμα της δημιουργίας, η Ε.Π. Μπλαβάτσκι μάς προσφέρει τεράστια και εξαιρετικά περιεκτική εσωτερική γνώση στην Κοσμογένεση, τον πρώτο τόμο της Μυστικής Δοξασίας. Συνδυάζει αριστοτεχνικά τις ανατολικές και δυτικές παραδόσεις σχετικά με το μυστήριο της γένεσης – τη γέννηση της “υλικής φύσης” και του σύμπαντος.

Η Μπλαβάτσκι αναφέρεται εκτενώς στις Καμπαλιστικές διδασκαλίες για το Δέντρο της Ζωής, για τις οποίες είστε ίσως ενήμεροι. Το Δέντρο της Ζωής αποτελείται από τα Δέκα Σεφιρόθ, δέκα εκφάνσεις ή ιδιότητες του Θείου Άπειρου Πνεύματος, που αποκαλείται Αίν-Σοφ. Περιγράφοντας τη σταδιακή γέννηση της μορφής και της λεπτοφυούς ύλης, σημειώνει:

«Όταν έφτασε η ενεργός περίοδος, μέσα από την αιώνια ουσία του Αίν-Σοφ πρόβαλε η Σεφιρά, η ενεργός Δύναμη, που ονομάζεται Πρωταρχικό Σημείο και Στέμμα, Κέτερ. Μόνο μέσω αυτής η "απερίοριστη Σοφία" μπορεί να δώσει μια συγκεκριμένη μορφή στην αφηρημένη Σκέψη». (Μ.Δ. Ι, σ. 354)

Στη συνέχεια, η Μπλαβάτσκι αναλύει την κάθοδο από την ανώτερη Τριάδα – που σχετίζεται με τις Τρεις Ακτίνες της Θέλησης, της Αγάπης και της Ενεργού Νοημοσύνης – στον κόσμο της ύλης:

«Από την αόρατη Δροσιά που πέφτει από την ανώτερη Μονο-τριάδα, το "Κεφάλι" (αφήνοντας έτσι 7 Σεφιρόθ μόνο), η Σεφιρά δημιουργεί τα πρωταρχικά ύδατα, δηλαδή σχηματίζεται το Χάος. Είναι το πρώτο βήμα προς τη στερεοποίηση του πνεύματος το οποίο μέσα από διάφορες τροποποιήσεις θα παράγει την Γη. "Απαιτείται γη και ύδωρ για τη δημιουργία μιας ζώσας ψυχής", λέει ο Μωυσής. Απαιτείται η εικόνα ενός υδρόβιου πουλιού για να την συνδέσει με το νερό, το θηλυκό στοιχείο της προδημιουργίας με το αυγό και το πουλί που το επωάζει». (Μ.Δ. Ι, σ. 354)

Αυτή η ανάμειξη των αρχετυπικών θηλυκών και αρσενικών ενεργειών και αρχών στη δημιουργική διαδικασία βρίσκεται εγγενώς στην καρδιά της ανθρώπινης σεξουαλικότητας, ανοίγοντας τη θύρα για ενσάρκωση και επαναγέννηση. Έτσι, κάθε είσοδος σε ενσάρκωση των ανθρώπινων όντων μπορεί να θεωρηθεί ως επανάληψη της κοσμικής δημιουργικής διαδικασίας της Σεφιρά. Ενώ η Σεφιρά είναι μια όψη του Θείου Θήλεως, είναι επίσης ανδρόγυνη στη φύση, όπως αναφέρει η Μπλαβάτσκι:

«Όταν η Σεφιρά αναδύεται σαν μια ενεργός δύναμη μέσα από την κρυμμένη Θεότητα, είναι θηλυκή· όταν αναλαμβάνει το αξίωμα του δημιουργού, γίνεται αρσενική· επομένως είναι ανδρόγυνη. Είναι ο "Πατέρας και Μητέρα Άντιτι" της ινδουιστικής Κοσμογονίας και της Μυστικής Δοξασίας». (Μ.Δ. Ι, σ. 355)

Αυτή η ρευστότητα και η πολυπλοκότητα μπορεί αρχικά να φαίνεται δυσνόητη, αλλά ο διαλογισμός πάνω σ' αυτό θα μετριάσει την τάση του κατώτερου νου για άκαμπτη κατηγοριοποίηση, ενώ θα ενεργοποιήσει την ενόραση. Είναι αξιοσημείωτο ότι πολλές Παραδόσεις της Προαιώνιας Σοφίας, όπως η Καμπάλα, ο Σουφισμός ή ο Εσωτερικός Χριστιανισμός, διατήρησαν στο επίκεντρο της διδασκαλίας τους μια σχετική ισορροπία μεταξύ των θηλυκών και αρσενικών όψεων της Θεϊότητας.

Αυτό έρχεται κατά κάποιον τρόπο σε αντίθεση με αρκετές συστημικές θρησκείες, οι οποίες τείνουν να οικειοποιούνται την επιρροή και τη δομή εξουσίας μιας δεσπόμενης πατριαρχίας και να δημιουργούν την εικόνα ενός αρσενικού Θεού που διαμορφώνεται με βάση μια πολιτισμικά εξαρτώμενη και μονόπλευρη κατανόηση της αρρενωπότητας. Οι μονοσήμαντοι και στερεοτυπικοί συσχετισμοί με αρσενικές και θηλυκές ποιότητες είναι ιδιαίτερα περιοριστικοί στη διερεύνηση των πνευματικών και αρχετυπικών ενεργειών και πολικοτήτων. Η απελευθέρωση από αυτά τα άκαμπτα στερεότυπα

αποτελεί μια πολύ αναγκαία συνθήκη για την αφύπνιση της Ψυχής της ανθρωπότητας, κάτι που ισχύει και για τον κοινωνικό ρόλο της γυναίκας. Το φεμινιστικό κίνημα που απέκτησε δυναμική από την εποχή της σουφραζέτας είναι σε διαρκή εξέλιξη, ενώ σε πολλά μέρη του κόσμου οι γυναίκες εξακολουθούν να συναντούν σημαντική αντίσταση από τις παλιές εξουσιαστικές ιεραρχίες. Θα μπορούσε, επίσης, να αναρωτηθεί κανείς αν οι δημόσιες συζητήσεις, οι συγκρούσεις και οι λεγόμενοι πολιτισμικοί πόλεμοι γύρω από το φύλο και τη σεξουαλικότητα, δεν αντανακλούν μια βαθύτερη κρίση της ανθρωπίνης ταυτότητας, καθώς η πνευματική Ζωή της Ψυχής αφυπνίζεται τόσο δυναμικά πλέον.

Στο εισαγωγικό της βιβλίο «Simple Kabbalah», η συγγραφέας Κίμ Ζέτερ (Kim Zetter) αναλύει τις αρσενικές και θηλυκές αρχές των σεφίρθ στην Καμπάλα. Όπως αναφέρθηκε, τα σεφίρθ είναι οι εκπορεύσεις του Θεού Πνεύματος μέσω των οποίων προβάλλει το θέλημα του Θεού και συνολικά σχηματίζουν το Δέντρο της Ζωής της Καμπάλα. Γράφει:

«Πράγματι, μπορεί να προκαλέσει σύγχυση η κατανόηση των σεφίρθ από την άποψη των παραδοσιακών πεποιθήσεων για το άρρεν και το θήλυ, επειδή οι Καμπολιστές τοποθετούν την Γκεβουρά (Δύναμη) στη θηλυκή πλευρά και τη Χέεντ (Αγαπητική Καλοσύνη) στην αρσενική πλευρά. Ο προσδιορισμός του αρσενικού και του θηλυκού μπορεί να είναι περαιτέρω παραπλανητικός, επειδή όλα τα σεφίρθ περιέχουν αρσενικά και θηλυκά χαρακτηριστικά εντός τους». (Zetter, σελ. 133)

Στη συνέχεια, η Ζέτερ επισημαίνει ότι ένας τρόπος για να προσεγγίσει κανείς τις αρσενικές και θηλυκές αρχές είναι με όρους «δούναι» και «λαβείν». Τα σεφίρθ «δίνουν και λαμβάνουν καθώς η ενέργεια του Αίν-Σοφ [το Άπειρο] διατρέχει το Δέντρο και ρέει διαμέσου αυτών. Όλα τα σεφίρθ ενώνουν από κοινού τις αρσενικές και θηλυκές όψεις του Θεού». (Zetter, σ. 133/4). Υποστηρίζει, επίσης, ότι η λέξη Θεός Ελοχίμ (Elohim), η οποία «αντιπροσωπεύει όλα τα σεφίρθ μαζί», «αποτελείται από μια θηλυκή ρίζα ενικού αριθμού με μια αρσενική κατάληξη πληθυντικού αριθμού, im» (σελ. 133).

Αυτή η αλληλεπίδραση και συγχώνευση μεταξύ των πόλων αρσενικού και θηλυκού αποτελούν τη βάση της δημιουργικότητας, καθώς η σχέση μεταξύ δότη και δέκτη γεννά κάτι «τρίτο». Φυσικά, αυτό διαδραματίζεται στις ανθρώπινες σχέσεις με τη σεξουαλική επαφή και με τη δυνατότητα του ανοίγματος της θύρας στη φυσική ενσάρκωση· πλην όμως, αυτή η δημιουργική διαδικασία συμβαίνει εξίσου σε νοητικό και συναισθηματικό επίπεδο. Η ανταλλαγή νοητικής και αστρικής ουσίας δημιουργεί ή καλεί σε εκδήλωση κάτι «τρίτο» και όταν αυτό το «τρίτο» διαποτίζεται από το Φως της Ψυχικής συνείδησης, ακτινοβολεί Πνευματική Παρουσία, Αγάπη και Δύναμη σε υπηρεσία προς τον κόσμο.

Μπορούμε αυτό να το παρατηρήσουμε σε μια γόνιμη συζήτηση μεταξύ φίλων, προσφιλών ατόμων ή συντρόφων. Όταν οι καρδιές είναι ανοιχτές και τα νοητικά, αστρικά και φυσικο-αιθερικά σώματα σε ευθυγράμμιση με την Ψυχή, μια ιδέα μπορεί να προσληφθεί και να οδηγήσει στη δημιουργία μιας σκεπτομορφής, σε μια κοινή δράση ή έργο και σε κοινές εμπειρίες ομορφιάς, στοργικής Παρουσίας Ψυχής και συντροφικότητας.

Ο πνευματικός συγγραφέας και μουσικός Λαρς Μουλ (Lars Muhl) θεωρεί επίσης ότι η Σεκινά, ως άλλο όνομα για τη θηλυκή όψη της Θεότητας συνδεδεμένη με τη Σεφίρά,

γεννά την υλική ζωή και είναι το «πνεύμα που αιωρείται πάνω από τα ύδατα». Αναφέρεται επίσης στις καμπαλιστικές παραδόσεις και στους Εσσαίους και είναι ένας από πολλούς πνευματικούς συγγραφείς που τονίζουν την ανάγκη για εξισορρόπηση αρσενικών και θηλυκών πνευματικών αρχών. Ο Μουλ θέτει αυτό το πλαίσιο εστιάζοντας σε μια επανεκτίμηση της σχέσης μεταξύ του Ιησού και της Μαρίας Μαγδαληνής ή, του Γέσουα και της Μαριάμ από τα Μάγδαλα.

Εξακολουθεί να είναι ένα κάπως αμφιλεγόμενο θέμα, για το οποίο έχουν γραφτεί πολλά μετά το μπεστ σέλερ του Νταν Μπράουν «Κώδικας Ντα Βίντσι». Αν και ορισμένη από τη βιβλιογραφία ήταν μάλλον εντυπωσιοθηρική και θαμπωμένη από την αίγλη, η συνεχιζόμενη έρευνα που βασίζεται σε μη κανονικά και γνωστικά ευαγγέλια και γραφές είναι πνευματικά σημαντική. Ακόμη και η Καθολική Εκκλησία αποκατέστησε τελικά τη Μαρία Μαγδαληνή υπό τον Πάπα Φραγκίσκο το 2016 διακηρύσσοντας: «Χρειαζόμαστε μια νέα θεολογία για τη γυναίκα»³. ωστόσο, η θεσμική αντίσταση φαίνεται να είναι ακόμα έντονη.

Υπό το πρίσμα των μη κανονικών ευαγγελίων, όπως τα ευαγγέλια του Θωμά, του Φιλίππου ή της Μαρίας Μαγδαληνής, η βαθιά πνευματική συντροφικότητα και αγάπη μεταξύ Ιησού και Μαρίας Μαγδαληνής είναι κάτι περισσότερο από υπαινικτική. Και αν κάποιος επιλέξει να πιστέψει στη γνησιότητα του «Ευαγγελίου της αγαπημένης συντρόφου», η πνευματική σχέση και θέση της Μαρίας Μαγδαληνής, ως ανωτέρας μνημένης που εργάζεται πολύ στενά με τον Ιησού, δύσκολα θα μπορούσε να αμφισβητηθεί. Το εν λόγω κείμενο δημοσιεύθηκε από την Ζεχάν ντε Κιγιάν (Jehanne de Quillan) το 2010 και υποστηρίζει ότι είναι ένα κρυφό ευαγγέλιο της Μαρίας Μαγδαληνής που φυλάσσεται από τους απογόνους των Καθάρων της Νότιας Γαλλίας. Αλλά ακόμη και χωρίς να κοιτάξει κανείς μακρύτερα από το αριστούργημα των Παθών του Αγίου Ματθαίου του Μπαχ, αν θελήσει να δώσει προσοχή στο κείμενο και τη συναφή μουσική αφήγηση, μπορεί να διαπιστώσει ότι η σχέση μεταξύ Ιησού και Μαρίας Μαγδαληνής είναι συνυφασμένη με την καρδιά του Μυστηρίου των Παθών στον Μπαχ. Αυτό ζωντάνεψε υπέροχα η άκρως τελετουργική παράσταση, με τον Sir Simon Rattle και τη Φιλαρμονική του Βερολίνου, σε συνεργασία με τον Αμερικανό θεατρικό σκηνοθέτη Peter Sellars (⁴). Ο Μπαχ μας δώρισε ένα απολυτρωτικό φωτισμένο σπίτι χτισμένο με μουσική. Οι βαθιά πνευματικοί και ανθρώπινοι διάλογοι μέσω της μουσικής ανοίγουν την καρδιά στη Θεία Αγάπη και απαντούν στον πόνο και την απώλεια με ένα περιβάλλον θεραπευτικών ενεργειών. Η μουσική διαδικασία εμποτίζει τον κόσμο της ύλης με το Φως της Αγάπης που πηγάζει από την Καρδιά του Χριστού και ακτινοβολεί από τη σχέση μεταξύ Ιησού και Μαρίας.

Η πνευματική και γλωσσολογική έρευνα των τελευταίων δεκαετιών οδήγησε σε μερικές πολύ εμπνευσμένες ιδέες και επαναπροσδιορισμούς των θρησκευτικών και πνευματικών κειμένων. Συγγραφείς όπως ο Λαρς Μουλ και ο Νιλ Ντάγκλας-Κλοτζ (Neil Douglas-Klotz) διερεύνησαν την Αραμαϊκή γλώσσα, συγγενική της βιβλικής εβραϊκής και της αραβικής γλώσσας του Κορανίου. Ο Χριστός που ενσαρκώθηκε ως Γέσουα μιλούσε αυτή τη γλώσσα και οι Αραμαίοι Χριστιανοί στη Συρία εξακολουθούν να χρησιμοποιούν μια έκδοση της Βίβλου στα αραμαϊκά που ονομάζεται Βίβλος Πεσίτα. Ο Ντάγκλας-Κλοτζ ερεύνησε σε βάθος την αραμαϊκή εκδοχή της Κυριακής Προσευχής και αναφέρεται με μεγάλη φαντασία σε κάθε γραμμή της προσευχής. Την ενότητα για την πρώτη γραμμή «Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς», όπως μεταφράζεται στην αγγλική Βίβλο (του Βασιλιά

Ιακώβου), την τιτλοφορεί ως «Γέννηση του Κόσμου και του Εαυτού». Στα αραμαϊκά η πρώτη γραμμή της προσευχής ακούγεται ως εξής:
«Αμπχούν ντ'εμπάσμαγια» ("Abwun d'bashmaya").

Η Αραμαϊκή γλώσσα βασίζεται σε ρίζες συλλαβών με μια πολύπλοκη σειρά από σημασίες και σχέσεις. Ο Νιλ προτείνει την ακόλουθη ευρεία μετάφραση από τα αραμαϊκά:

Ω γεννήτορα, γονέα (πατέρα-μητέρα) του σύμπαντος, εσύ δημιουργείς όλα όσα κινούνται και αλλάζουν, από και προς, εντός και μαζί με ένα απέραντο κύμα φωτός και ήχου. (Douglas-Klotz N., σελ. 33)

Το «Shem» παραπέμπει στα «κύματα φωτός και ήχου» και το "aya" αναφέρεται στην έννοια του «άπειρου ή απεριόριστου». Στα αραμαϊκά, το Βασίλειο των Ουρανών ονομάζεται «μαλκουτά ντ' σμέγια» (malkoota d'shmeya), όπου συναντάμε και πάλι τη ριζική συλλαβή «shem» που σημαίνει φως, ήχος, δόνηση. Το «shem» αποτελεί βασικό πνευματικό χαρακτηριστικό του Βασιλείου των Ουρανών, το οποίο ο Χριστός τόνισε ότι «βρίσκεται μέσα σου» και το οποίο καλούμαστε να εξωτερικεύσουμε χτίζοντας το «φωτισμένο σπίτι» και βοηθώντας έτσι στην απελευθέρωση της ανθρωπότητας από τον εγκλωβισμό της πλάνης μιας αποκλειστικά υλικής ύπαρξης.

Τους τελευταίους μήνες, η Σχολή Αρκέην διερεύνησε στο έργο της τον ήχο και το φως –Shem– σε μεγάλο βάθος, μεταξύ άλλων σε σχέση με την ιερή λέξη OM. Η έμφαση στις ηχητικές συχνότητες του ανοιχτού φωνήεντος O και του κλειστού M και το πού και πώς δονούνται, αποτελεί μια πολύ διαφωτιστική πρακτική. Οι συνηχήσεις μπορούν να γίνουν αισθητές στο φυσικό/αιθερικό, αστρικό και νοητικό σώμα, με το διασταλτικό O να ανοίγεται στο Φως της Ψυχής και το M να συγχωνεύει την Ψυχή με το φως της προσωπικότητας και να αγκυροβολεί σε υλική ουσία.

Αυτό εκφράζεται από τον Θιβετανό ως η «ανάπτυξη φωτός μέσα σε φως», ενώ για το ζώδιο του Καρκίνου θέτει την ακόλουθη φράση-κλειδί:

Το φως μέσα στη μορφή. Αυτό είναι το διάχυτο φως της καθαυτής ουσίας, το "σκοτεινό φως" της ύλης που αναφέρεται στη Μυστική Δοξασία. Είναι το φως που αναμένει τη διέγερση η οποία έρχεται από το ψυχικό φως. (EA, σ. 329)

Σε εξωτερικό επίπεδο, το φαινόμενο του «φωτός μέσα στη μορφή» εξετάζεται εδώ και δεκαετίες με έρευνες στα αποκαλούμενα βιοφωτόνια, το φως που εκπέμπουν τα ζωντανά κύτταρα. Πρόσφατα πειράματα επιβεβαίωσαν, αυτό που προγενέστεροι βιολόγοι επιστήμονες όπως ο F.A. Popp είχαν προτείνει πριν από δεκαετίες: Τα ζωντανά κύτταρα εκπέμπουν φωτόνια, σωματίδια φωτός και με το θάνατο αυτά τα φωτόνια, ή φωτεινές ακτινοβολίες, σταδιακά φθίνουν. Η έρευνα αυτή έχει δημοσιευτεί σε μεγάλες εφημερίδες και έχει αναφερθεί σε περιοδικά όλων των επιστημονικών κλάδων, συμπεριλαμβανομένης της ψυχολογίας^(5,6), με προτάσεις για μελλοντικές εφαρμογές στην ιατρική και την ψυχολογία. Τέτοιες έρευνες είναι επίσης θαυμάσια συμβολικές για το «σκοτεινό φως της ύλης», το φως που αναμένει τη διέγερση της Ψυχής, ενώ ορισμένοι ερευνητές αναρωτιούνται αν τα βιοφωτόνια δεν θα μπορούσαν να είναι φορείς του πράνα, του τσι, ή αιθερικών δυνάμεων⁽⁷⁾.

Για μαθητές και ζηλωτές, η έμπρακτη εφαρμογή του βασικού τόνου του Καρκίνου απαιτεί, πρωτίστως, μετουσίωση του οίκου της προσωπικότητας. Η ανθρωπότητα είναι βαθιά απορροφημένη σε αυτό το δύσκολο έργο της αναγνώρισης και ανάδειξης της αλύτρωτης φύσης, καθώς και του μετασχηματισμού των παλιών τρόπων ζωής που βασίζονται στον διαχωρισμό και τον φόβο. Ως πλανητικό κέντρο, η ανθρωπότητα προορίζεται κάποια μέρα να αποβεί φωτοδότης σε πλανητική κλίμακα. Στην καρδιά του μελλοντικού έργου βρίσκεται η σχέση και η τελική συγχώνευση μεταξύ Ψυχής και προσωπικότητας. Ανεξάρτητα από τη γλώσσα, η ανθρωπότητα στο σύνολό της μοιράζεται τους ίδιους βασικούς ήχους. Ως εξυπηρετητές μπορούμε, επομένως, να εμπλουτίσουμε συνειδητά την ομιλία μας και τη δημιουργική δύναμη του ήχου με το Φως της Ψυχής. Έτσι, ενθαρρυνόμαστε να μεταφέρουμε στην καθημερινή μας ζωή τις πνευματικές ενέργειες που επικαλούμαστε στο διαλογισμό μας και την πνευματική δύναμη που παράγεται από την τονικότητα του ΟΜ. Με τον τρόπο αυτό, συμμετέχουμε στο άμεσο, ευτυχές έργο της εκδήλωσης της «Μαλκούτα ντ'σμάγια» (malkutah d'shmayah) – του Βασιλείου [Kingdom] ή της Βασιλείας [Queendom] του Ουρανού – στη Γη.

Ας περάσουμε τώρα στο διαλογισμό μας και ας υπηρετήσουμε ενωμένοι με τον ιερό Ήχο και το Φως της Ψυχής, λειτουργώντας έτσι σε φωτισμένη εναρμόνιση με την Πνευματική Ιεραρχία και τη Σαμπάλλα.

Βιβλιογραφικές Αναφορές

A. Μπέιλη (1951) *Εσωτερική Αστρολογία*. Lucis Press.

Ε.Π. Μπλαβάσκυ (1888/1999) *Η Μυστική Δοξασία*. Theosophical University Press

De Quillan, J (2010) transl. *The Gospel of the Beloved Companion*. Editions Athara.

Douglas-Klotz, N. (2022) *Revelations of the Aramaic Jesus*. Hampton Roads Publishing Press

Muhl, L (2021) *The Wisdom of a Broken Heart*. Watkins Publishing.

¹ <https://biblehub.com/genesis/1-2.htm> (Biblehub)

² <https://assets.press.princeton.edu/chapters/s6908.pdf> - Einstein quotes

³ <https://www.churchtimes.co.uk/articles/2016/24-june/comment/columnists/mary-magdalene-gets-her-day-at-last>

Church Times, "Mary Magdalene gets her day at last" (24.06.2016)

⁴ <https://www.youtube.com/watch?v=wR-3eVV-bZU> - Matthäus-Passion - Berliner Philharmoniker, Sir Simon Rattle, Peter Sellars 2010 (Part 1 of 2)

⁵ <https://www.psychologytoday.com/us/blog/the-leading-edge/202504/the-illuminating-science-of-biophotons>

⁶ <https://www.sciencealert.com/we-emit-a-visible-light-that-vanishes-when-we-die-says-surprising-new-study>

⁷ Srinivasan TM. Biophotons as Subtle Energy Carriers. *Int J Yoga*. 2017 May-Aug;10(2):57-58. doi:

10.4103/ijoy.IJOY_18_17. PMID: 28546674; PMCID: PMC5433113.

<https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC5433113/>